

Peștera Proorocului Ilie și locul de rugăciune al dumnezeiescului Părinte Ioachim

Deasupra Bisericii principale a Mănăstirii, la est de cupolă, se află peștera unde a stat Proorocul Ilie atunci când a fugit în pustie pentru a scăpa de mânia necredinciosului rege Ahab și a soției lui Izabela, cei care au adus în regatul lor cultul lui Baal. În această peșteră Proorocul era hrănit dimineața cu pâine și seara cu carne, pe care i le aducea un corb, și bea apă din râul Horat. „După o vreme pârâul a secat, nemaifiind ploaie pe pământ. Atunci a fost cuvântul Domnului către Ilie zicând: „Scoală și du-te la Sarepta Sidonului” (3 Regi 17, 7-9). Pe peretele din partea de nord a peșterii se află o icoană mare, foarte frumoasă a Proorocului Ilie hrănit de corb.

Potrivit tradiției, în aceeași peșteră a stat, în post și rugăciune, dumnezeiescul Părinte Ioachim, rugându-L pe Dumnezeu să-i dăruiască un copil. Potrivit vechii tradiții, Dumnezeieștii Părinți Ioachim și Ana erau bine-credincioși, dar nu aveau copii. Într-o zi, când au adus pâini la Templu, ofranda lor nu a fost primită de preoți pentru că, neavând copii, erau considerați blestemați, de vreme ce nu se putea ca din urmașii lor să se nască Mesia. Aceasta i-a întristat foarte mult și Ana s-a închis în casa ei unde îl ruga fierbinte pe Dumnezeu să le dăruiască un fiu, iar Ioachim „s-a întristat foarte și nu s-a arătat soției lui, ci s-a dus în pustie și acolo și-a așezat sălașul, a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, spunând în sinea sa: «Nu voi coborî nici ca să beau apă până ce nu mă va cerceta Domnul Dumnezeu și rugăciunea îmi va fi hrană și băutură»”. Domnul a auzit rugăciunea lui Ioachim și cei doi au făgăduit să

încchine la Templu pruncul pe care îl vor dobândi. Aceasta s-a și întâmplat. Pruncul pe care l-au dobândit a fost Maria Născătoarea de Dumnezeu care s-a învrednicit să devină Maica Domnului și, din această pricină, Sfinții Ioachim și Ana se numesc Dumnezeiești Părinți. De aceea Biserica principală a Mănăstirii Hozeva este închinată Nașterii Maicii Domnului. La Est de Mănăstire se află peșteri în care a trăit Sfântul Gheorghe Hozevitul. Aceste peșteri se numesc Schitul Sfintei Ana. Potrivit străvechii tradiții, aici a trăit și s-a nevoit Sfânta Ana după nașterea Maicii Domnului, conducând o obște de fecioare. Așa se explică numele locului dat de către arabi: „Derbenat” (Mănăstirea fecioarelor).

În Biserica Schitului se păstrau Sfinte Moaște ale Sfintei Ana (o parte din piciorul ei stâng) pe care Părinții, în perioada invaziilor, când s-au retras, le-au dus în Schitul Sfintei Ana din Sfântul Munte unde se păstrează până azi și răspândesc o mireasmă minunată.